

Oslo, 09.04.2021

Høringsinnspill

Forskrift om midlertidig kompensasjonsordning for avlyste, stengte eller nedskalerte kulturarrangementer i perioden 1. januar til 30. juni 2021 som følge av covid-19-utbruddet

Det vises til høringsnotat og utkast til forskrift om midlertidig kompensasjonsordning for avlyste, stengte eller nedskalerte kulturarrangementer for perioden januar-juni 2021.

Som så mange ganger før vil Norske Konsertarrangører berømme Kulturdepartementet for viljen til å sørge for økonomiske krisetiltak for aktørene i kulturfeltet. Usikkerheten knyttet til når vi kan komme tilbake til større kulturarrangementer, sist aktualisert i gjenåpningsplanen til regjeringen, tilsier at kulturfeltet kommer til å stå i en økonomisk krise over lang tid. På mange måter er situasjonen nå verre for mange kulturaktører, enn den var for et år siden. Da vekker det stor forundring, frustrasjon og harme i feltet at den ene koronastøtteordningen etter den andre synes å strammes inn.

Det forelagte utkastet til kompensasjonsordning for vårhalvåret 2021 ligger ganske tett opptil ordningen vi bad om helt i starten av koronakrisen, i mars 2020. Da hadde bransjeorganisasjonene fokus på at alle aktørene i de ulike leddene av næringskjeden måtte holdes flytende gjennom å bli kompensert for uunngåelige kostnader og gå noe tilnærmet lik i null.

I stedet fikk vi i 2020 en kompensasjonsordning som kompenserte for inntektsbortfall, om enn med ulik kompensasjonsgrad. For noen slo ordningen raust ut, for andre brutalt dårlig. Mange venter fortsatt på vedtak for 2020, noe som er et problem i seg selv, men ut fra hva vi har oversikt over ser vi tendenser til at uheldige strukturer i feltet er forsterket gjennom ordningen. Dette gjelder blant annet forholdet mellom festivaler og helårsarrangører, hvor festivalene kommer bedre ut økonomisk. Dette knytter seg både til at festivalene jevnt over har større økonomisk soliditet enn helårsarrangørene, men også til at kompensasjonsgraden for arrangører var 100 prosent for perioden mai-september 2020 (hvor flertallet av festivaler ligger), men ble tatt ned til henholdsvis 70 og 50 prosent i de påfølgende søknadsrundene. Dette rammet helårsarrangørene særlig hardt, da det vanligvis er en periode hvor de har høy inntjening, med stor aktivitet i høstmånedene og i julekonsertsesongen.

Gitt denne økonomisk skjeve situasjonen vekker det oppsikt at arrangørene, ifølge utkastet til forskrift, skal forholde seg til en ordning som kun kompenserer for 95 prosent av de uunngåelige kostnadene i 2021. I tillegg er det lagt inn et tak på 3,5 mill.kr i ordningen, som er et altfor lavt beløp for de større arrangørene. Alle arrangører med helårsdrift (festivaler inkludert) og flere faste ansatte har kostnader som langt overskrider 3,5 mill.kr. Disse arrangørene vil lide store økonomiske tap slik ordningen er nå. Her er det også grunn til å minne om at kulturministeren gjentatte ganger har vært ute i media og eksplisitt oppfordret arrangørene til aktivitet og til å planlegge for festivalsommer.

Hvordan de store kulturarrangørene vil komme ut av den foreslåtte kompensasjonsordningen står også i sterk kontrast til ordningen for store, nasjonale idrettsarrangementer, hvor aktørene fortsatt skal kompenseres for inntektstap.

Vi har full forståelse for at fjorårets kompensasjonsordning trengte justeringer for å treffe bedre og mer rettferdig, og har også oppfordret departementet til dette tidligere, men mener at endringene rent prinsipielt bør gjøres innenfor relativt like rammer for arrangører og underleverandører, og for idrett og kultur. Så må man gjerne sette et tak på hvor mye støtte en enkelt aktør kan få, det gir god mening - men dette taket må stå i stil til omsetningstallene til aktørene i feltet.

Dersom man likevel skal dreie ordningen til å kompensere for uunngåelige kostnader, mener vi at kompensasjonsgraden må være 100 prosent. Slik ordningen er foreslått nå blir arrangørene påtvunget et tap på minimum fem prosent. Det må være mulig å havne på null i resultat.

Merknader til de ulike paragrafene

Kapittel 2, § 5

- Hva legger man i uunngåelige økonomiske forpliktelser? Her er det avgjørende å legge til grunn at driftsutgifter som lønn, husleie, markedsføring, regnskap, forsikring, og avskrivning av teknisk utstyr inngår i grunnlaget.
- Det bør dekkes inntil 100 prosent av arrangørens uunngåelige økonomiske forpliktelser. Dersom kompensasjonsgraden på 95 prosent opprettholdes, må det tillates inndekking på fem prosent gjennom andre inntekter (for eksempel sponsormidler).
- Jamfør punkt 1b og 2 kan det være vanskelig å forstå avgrensingen mellom stimuleringsordningen og kompensasjonsordningen her. Dette kan med fordel forklares tydeligere.

Kapittel 2, § 6

- Her fremkommer det at eventuelle inntekter fra arrangementet skal trekkes fra «beregnet kompensasjon». Det er viktig at slike inntekter ikke trekkes fra en kompensasjon som allerede er avkortet av den øvre grensen for kompensasjon, slik den er satt i § 9. Dersom en arrangør har et tap som overstiger den øvre grensen må altså eventuelle inntekter trekkes fra de faktiske kostnadene, før en eventuell avkortning som følge av en øvre grense for kompensasjon. Dette bør komme tydelig fram av forskriften slik at det ikke blir rom for tolkning i saksbehandlingen.
- Det bør også tydeliggjøres hvorvidt støtte fra kompensasjonsordningen fra næringslivet skal gi en avkortning i støttegrunnlag eller ikke. Slik forskriften står nå fremstår dette uklart og selvmotsigende, når det står at slik støtte ikke skal regnes med, men skal med i omsetning. I og med at en arrangør kun får dekket tap i forhold til omsetning så vil jo denne setningen bety at disse inntektene likevel trekkes fra beregnet kompensasjon?
- Med tanke på bagatellmessig støtte må det tydeliggjøres om man med «uspesifisert støtte» inkluderer for eksempel driftstilskudd fra en kommune.

Kapittel 2, § 8

- Dette punktet vekker forvirring og bekymring hos mange. Hvilken smittevernsituasjon er det ment at arrangører skal planlegge ut fra? På hvilket tidspunkt skal fungere som merke? Og hvordan kan en saksbehandler hos Kulturrådet forventes å ha nødvendig innsikt i arrangørenes planlegging og gjøres til dommer for en slik vurdering? En del av arrangementene som var planlagt i perioden har enten vært planlagt før pandemien eller har vært planlagt før og så flyttet under pandemien. De var sånn sett realistiske i sin tid før pandemien, og da er det også å forvente at disse unntas kravet om «realistisk planlegging».
- Hva menes med at "arrangementets budsjett og aktiviteter har tatt høyde for at arrangøren med stor sannsynlighet kan klare å gjennomføre et nedskalert arrangement», og at "arrangøren har tatt høyde for at planene for arrangementet kunne justeres i lys av smittesituasjonen og gjennomført tilpasninger når det har vært nødvendig.»?

Kapittel 9, § 9

- Her ønsker man å begrense kompensasjonen til 3.5 millioner kroner for enkeltseksler per kompensasjonsperiode, og 18 millioner kroner samlet for konsern for alle kompensasjonsperiodene. Her burde ordet «alle» for ordens skyld erstattes med «begge», med mindre dette også vil gjelde kompensasjon fra fremtidige ordninger i 2021. I så fall må dette presiseres. Vi opprettholder også vårt standpunkt om at grensen på 3,5 mill.kr må økes.

Vi er kjent med at et knippe av de største festivalene har sendt et eget høringsinnspill, som vi stiller oss bak. Våre innspill er langt på vei overlappende. Vi støtter dermed også forslaget om at det bør etableres en egen ordning for store kulturarrangementer som går over flere dager, på samme måte som det finnes en egen ordning for publikumsarrangementer av nasjonal verdi i idrettssektoren. Det er imidlertid avgjørende at en slik ordning etableres umiddelbart, slik at alle kulturarrangementer som vil kunne omfattes av en slik ordning behandles likt, uavhengig av når de har gjennomføringsdato. Vi presiserer at Norske Konsertarrangører mener ordningen må gjelde for både innendørs- og utendørsarrangementer av en gitt størrelse.

Avslutningsvis må vi nok en gang understreke hvor problematisk det er at koronastøtteordningene underlagt Kulturdepartementet kommer så sent i forhold til virkeperioden. Når vi også opplever store forsinkelser i saksbehandlingen i Kulturrådet, er staten langt unna å sørge for den forutsigbarheten aktørene i kunst- og kulturfeltet er helt avhengig av nå. Pandemien er uforutsigbar, koronastøtteordningene bør ikke være det.

Med hilsen,

Tone Østerdal,

daglig leder i Norske Konsertarrangører – www.konsertarrangor.no

Norske Konsertarrangører er interesse- og kompetanseorganisasjonen for arrangørfeltet, med om lag 430 medlemmer over hele landet, fordelt på festivaler, klubber, spillesteder, konsertforeninger, studentsamfunn og kulturhus. Medlemmene våre dekker alle musikksjangre, og fordeler seg ca. 50/50 mellom frivillige foreninger og stiftelser (musikkfrivilligheten) og bransjeaktører (musikknæringen). Vår felles visjon er Gode konsertopplevelser til alle!, og Norske Konsertarrangørers hovedarbeidsområder er kompetanseutvikling, interessepolitikk og medlemsservice.